.

R9.1 email correspondentie met SAC-voorzitster Thera Jonker

2 juli 2018

Geachte mevr. Jonker,
(cc naar een aantal belanghebbenden en/of belangstellenden)

Ik heb uw bericht van 23 maart op prijs gesteld. Met een antwoord heb ik gewacht tot na de ALV van VONKC (20 juni), zodat ik het verslag van de validerings-deputatie er bij kon betrekken. Vandaar.

Uw tekst:

> *Ter geruststelling kan ik u laten weten dat er tijdens de valideringsbijeenkomst van de opleidingsprofielen dd. 7 maart een vruchtbaar gesprek heeft plaatsgevonden tussen de kunstvakdocentenopleidingen en diverse vertegenwoordigers in het werkveld. Er is een gezamenlijke agenda voor de toekomst opgesteld die de kwaliteit en innovatie van de opleidingen als doel heeft.* ***Het door u aangereikte punt van gradering maakt deel uit van die agenda.***

Dit is even informatief als onthullend. Zoals u stelt wordt de gradering nu een agendapunt. Dat impliceert de bevestiging van mijn decennium-lange stelling (en verwijt) dat de opleidingen deze kwestie ***nooit eerder*** serieus op de agenda hebben gehad. De stukken waar R. Minnée in zijn brief van 5 augustus naar verwees (vermoedelijk door uw SAC ingefluisterd) maken daar ook nergens gewag van. Het *Schakeldocument* werd na krachtig commentaar door experts met instemming van het SAC gewoon ongewijzigd door het KVDO de bijeenkomst van 23 november ingebracht en het concept opleidingsprofielen bevatte onjuistheden. Mijn commentaar op de gang van zaken kent u. Minnée reageerde nooit op mijn brief van 11 augustus. Dat is ook lastig als je zonder argumenten zit.

Kortom: in het voortraject niets over de uitzonderlijke VHO-bekwaamheid van de kunstvakbachelor en de bezwaren die de veruit grootste beroepsgroep NVTO/VONKC daar tien jaar lang tegen maakte.

Gevoegd bij de bewust mistig gehouden procedure was de 7 maart bijeenkomst rijp voor manipulaties. Aldus geschiedde.

Uit het verslag blijkt ook dat de deelnemers niet waren ‘geoormerkt’. Er was geen zicht op wie wat vertegenwoordigde (beroepsgroep, de scholen, beide de enige legitieme werkveld-vertegenwoordigers in de Bama-kwestie). Een grote groep ‘anderen’ was ook aanwezig. Waarom?? Vigerende Masteropleidingen hoefden helemaal niet gevalideerd te worden door de beroepsgroep, die zijn formeel geen docentenopleidingen.

De dagvoorzitter haalde de truc uit door de tweede ronde niet te wijden aan conclusies, maar te verruilen door een speelse sessie met prentbriefkaarten die vooral een positief bericht moesten bevatten (opdracht). Deze kaarten zijn later gebruikt als valideringsbewijs. Dit is niet meer louter *malverserend* maar zelfs *achterbaks*. (Mijn woorden)

De VONKC deputatie heeft daar blijkbaar zijn conclusies uit getrokken en samen met de BDD en NBDO correctie van het verslag geëist. Ik neem aan dat het KVDO u daarvan op de hoogte bracht.

Met uw zelf verleende procedure-mandaat heeft de vergadering van 7 maart nu advies aan het KVDO gegeven, het derde echelon van de opleidingen. Het KVDO kan hier mee doen wat ze wil. (In mijn tijd was alleen een unaniem besluit geldig; dat zal er nooit komen). Vervolgens kan het SAC dat advies negeren (destijds reden van de geboorte van het VBB fenomeen) en u adviseert dan weer de besturenraad.

Voor de minder verbaal maar vooral visueel ingestelde ALV-VONKC-deelnemers heb ik de situatie verbeeld. Zie bijlage. Ze illustreren een schaamteloos manipulatief proces.

Ik heb VONKC steeds voorgehouden dat ze als ***eerste*** echelon van de beroepsgroep alleen met het eerste echelon van de opleidingen zou moeten communiceren., dus met het bestuur zelf. Daarom gaat deze tekst ook naar de heer Minnée.

Ik begreep dat u geen SAC-voorzitter meer bent. Echter, uw opvolgster met de kwestie lastig vallen leek me omslachtig. Ze is vermoedelijk niet in het bezit van onze omvangrijke correspondentie over de Bama-kwestie.

Indien u dat nuttig acht kunt u deze tekst doorsturen naar wie die dat op prijs zouden kunnen stellen. Ik doe dat van mijn kant naar een aantal betrokkenen bij de BaMa-kwestie, om individueel zeer verschillende redenen.
In mijn eentje ben ik geen beroepsgroep. Mijn acties hebben de VONKC-deputatie tot voor de deur van de validerings-arena gebracht, waar ze naïef en onbevangen, zonder zicht op de spelregels te eisen, achter de fanfare van het KVDO zijn binnengegaan. (Mijn mening) Het zij zo

Ik heb VONKC gemeld niet meer beschikbaar te zijn voor hun Bama-activiteiten.

Onverlet mijn betrokkenheid bij de materie als kennis hebbende, belastingbetaler en (zo men wil) ‘klokkenluider’, maar dan op macroniveau.
Van een inventarisering van de meningen van diverse instituten zal ik betrokkenen nog i n kennis stellen.

Van het SAC verwacht ik nu de controlerende functie in dit ‘valideringsproces’, zoals u mij in uw mail van 9 januari beschreef en toezegde.

Me dunkt: het SAC heeft nog een forse klus te klaren.

Met vriendelijke groet.

Maarten Tamsma

In de bijlage genoemde verbeelding van de procedure varianten t.b.v. de ALV van VONKC (In dit Requiem-dossier R7.6)

23 maart 2018

Geachte mevr. Jonker,

Dank voor uw bericht.
De essentie van mijn actie is niet het doorkruisen van een 'vruchtbare samenwerking' met diverse vertegenwoordigers van het werkveld, maar de dubieuze procedure erheen. De panelleden zijn deels onjuist, incompleet en misleidend geïnformeerd; de eindregie is mistig.

De meningsvorming is daardoor gemanipuleerd. Daarover wilde ik 'het werkveld' en de politiek informeren. Het weerleggen van mijn verwijten kan onderdeel uitmaken van een eventuele discussie met *werkveld* en *politiek*. Binnen het segment *opleidingen* is die niet zichtbaar gevoerd of in stukken terug te vinden. Althans niet over het ontnemen van de VHO-bevoegdheid aan de bachelor. Laat me (desgewenst) weten waar mijn verwijten **niet** juist zijn.

Hoogachtend,

Maarten Tamsma

Op 23-3-2018 om 12:58 schreef Thera Jonker:

Geachte heer Tamsma,

Dank voor uw mail van 22 maart j.l.
Ter geruststelling kan ik u laten weten dat er tijdens de valideringsbijeenkomst van de opleidingsprofielen dd 7 maart een vruchtbaar gesprek heeft plaatsgevonden tussen de kunstvakdocentenopleidingen en diverse vertegenwoordigers in het werkveld. Er is een gezamenlijke agenda voor de toekomst opgesteld die de kwaliteit en innovatie van de opleidingen als doel heeft. Het door u aangereikte punt van gradering maakt deel uit van die agenda.

Vriendelijke groet,

Thera Jonker
voorzitter sac kuo

Op 22 mrt. 2018, om 12:27 heeft M. E. Tamsma <m.e.tamsma@planet.nl> het volgende geschreven:

Geachte mevr. Jonker,

Recente ontwikkelingen rond de validering van de opleidingsprofielen voor de kunstvakdocent noopten mij tot actie. Ik meen er goed aan te doen u daarvan, als voorzitter van het SAC-Kuo, op de hoogte te brengen.
De tekst is te uitvoerig voor een gewone mail. U treft mijn observaties daarom als bijlage.
Doel van mijn actie is de politiek in kennis te stellen van de, naar mijn mening, discutabele processen die door de opleidingen zijn gehanteerd om deze validering te concretiseren.
Signalen naar de opleidingen zelf (KVDO, SAC, VH) zijn vergeefs geweest.
Een beknopt overzicht van mijn bezwaren heb ik u in een mail van 16 januari nog eens uiteengezet.
Van mijn kant heb ik steeds openheid van zaken nagestreefd. Vandaar deze kennisgeving.

Hoogachtend,

Maarten Tamsma

e-mail 16 januari 2018

Geachte mevr. Jonker,

Graag uw gewaardeerde aandacht voor een aanvulling op mijn mail van 27 december en uw antwoord van 9 januari.

De brief van VH-directeur R. Minnée van 18 juli schetst de hoofdlijnen van de beoogde validerings-procedure. Antwoord op mijn respons van 15 augustus is nooit gegeven.

Dit werpt toch een aantal vragen op die ik beter bij u kan neerleggen dan bij het KVDO. Het advies van het KVDO wordt immers door het SAC getoetst en daarna door het bestuur van de VH vastgesteld. Een wonderlijke constructie waarbij '*ziekenhuisdirecteuren de competenties voor specialistenopleidingen*' lijken te dicteren: Wie dit mandaat in dit valideringstraject ooit heeft gegeven blijft schimmig.

Minnée verwijst naar:

1. Het **LKCA**. Zelfs twee maal. Een keer als ontwikkelaar van de beroepsprofielen en een keer als betrokkene bij het vervolgtraject (laatste regel).

Wonderlijk is het dat het LKCA desgevraagd ontkent een andere dan faciliterende rol te spelen en niet meer te functioneren als 'sectorinstituut', zoals omschreven in het raamconvenant van 2011. Dat convenant is (blijkbaar) een geruisloze dood gestorven, zonder dat enig overleg met het werkveld dat het vertegenwoordigde heeft plaatsgevonden. Zo meldt het LKCA.

2. Het **beroepsprofiel**. Vraag: wie heeft dat wanneer gevalideerd?

3. Het **Schakeldocument**. Dit is binnen VONKC in september 2016 besproken en door een aantal deskundigen van zeer structurele kritiek voorzien. Zelfs termen als 'misleidend' en 'malverserend' vielen. Het KVDO heeft hiervan kennisgenomen, maar biedt vijftien maanden later schaamteloos een ongewijzigde tekst opnieuw aan. Een wankele basis voor een valideringsproces dunkt me.

4. Het **sectorplan HBO kunstonderwijs** (vierde voortgangsrapportage 2015-16). Ik heb het grondig gelezen, maar ik zoek vergeefs naar relevante verwijzingen naar een potentiële discussie over een mogelijke eerstegraads master. Wel tref ik (blz. 12) feitelijke onjuistheden over nooit plaatgevonden hebbende valideringen. Aardig is ook dat de masteropleidingen een validering wacht, maar dat zijn formeel geen docentenopleidingen. De rol van 'het werkveld' dient dan toch in ieder geval een herdefiniëring.

5. De **agenda Kuo Next 2016-2020** waarin het beleid voor de komende drie jaar zou moeten worden belicht. Ik tel 158 woorden over de docentenopleidingen en geen enkel over een eerstegraads master. Dat lijkt dus het toekomstig beleid van het KVDO ?

Voor alle duidelijkheid: volgens VONKC staat een eerstegraads master voor het ontnemen van de VHO-bekwaamheid aan de huidige bachelor, te vervangen door een master met een eerstegraads civiel effect. De kunstvakbachelor is een spookrijder op ons eerstegraads wegennet.

Mijn herhaalde vraag aan participanten van het proces is de rol van de VSNU rond de validering van hun universitaire kunstvak-variant voor de VHO-bevoegdheid. Ik wil graag

worden bijgepraat over de afwijkende regelgeving waaraan de universitair geschoolde docent blijkbaar moet voldoen t.o.v. zijn HBO-geschoolde soortgenoot.

Kortom: de mail van Minnée is een hagelschot zonder treffers. Vermoedelijk heeft u inhoudelijk geadviseerd bij de tekst en daarom aan u een verzoek om meer duidelijkheid hoe het draaiboek van de beoogde validering er uit gaat zien. Het SAC zal immers het resultaat pro-forma moeten toetsen.

Gevoegd bij het gegeven dat het document '*integrale opleidingsprofielen dd. 8 november* 2017', praatstuk bij de conferentie van 23 november, de nodige onjuistheden bevat, lijkt de hele opzet van de validering weinig waterdicht te zijn. Doel van de opleidingen: de nooit gevalideerde VBB eindelijk van een paraaf van het werkveld te voorzien.

In tegenstelling tot het *gelijkwaardige* tripartite-overleg tussen scholen, beroepsgroep en opleidingen, zoals minister Bussemaker dit omschreef (VELON-congres, maart 2015) lijkt de beroepsgroep nu achter de KVDO-fanfare en vaandels van dubieuze beleidstukken de valideringsarea in te moeten gaan. Het spel kan beginnen, zonder duidelijke spelregels en met een zelf gegeven mandaat van het opleidings-echelon. (*Procedure op- en vaststelling landelijke opleidingsprofielen bachelor-opleidingen hoigescholen (2010) ?)*

Als gezegd: mijn bezwaren tegen de gang van zaken worden al tien jaar door mijn opponenten genegeerd. Dispuut is ook lastig als je geen argumenten hebt.

Ik heb VONKC geadviseerd tevoren de nodige eisen te stellen aan dit valideringsproces en te handelen in de geest van de uitspraken van de ALV van 19 juni jl

In hoeverre dat in de praktijk gestalte krijgt is niet aan mij.

Ik vond het correct u tevoren in kennis te stellen van het mijnenveld dat in maart kan ontstaan en mijn niet aflatende inzet om op het hoogste niveau mogelijke malverserende acties in dat proces aan de kaak te stellen.

Herhaalde bereidheid om daarover met u in discussie te gaan voeg ik bij mijn zeer vriendelijke groet,

Maarten Tamsma

6 oktober 2016

Geachte mevr. Jonker,

Tussen oktober 2014 en maart 2015 hadden wij een digitale correspondentie over de Bachelor-Master-kwestie. U nam de moeite mij de procedure te beschrijven die tot een herijking van de opleidingskwalificaties van kunstdocenten moest leiden. Ik stelde u in kennis van mijn argwaan ter zake, omdat nu juist het SAC-Kuo in het verleden het gremium was geweest dat de "Volledig Bevoegde Bachelor' (inmiddels '*VBB'* in de volksmond) als uniek (devaluerend) fenomeen in het Nederlands onderwijs had gezet.

Daarna stokte ons dispuut.

Inmiddels heeft het werkveld kennis kunnen nemen van het *Schakeldocument*.

Voorafgegaan door een tumultueuze Ledenvergadering van VONKC in mei (compleet met

een motie van afkeuring) werd 8 september een informatieve bijeenkomst voor VONKC-leden georganiseerd (12 leden aanwezig). Leo Molendijk kreeg uitvoerig de gelegenheid het Schakeldocument toe te lichten. Tevoren ingediende bezwaren tegen de inhoud ervan werden buiten de vergadering gehouden. Na de sessie op papier uitgedeeld.

Via de *vakcommunity beeldend* van *digischool* ** kunt u desgewenst kennisnemen van het voortraject.

Op deze wijze toegankelijk voor 6000 docenten is daar ook dit *Commentaar op het Schakeldocument* bereikbaar gemaakt.

Het leek me in het verlengde van bovengenoemde correspondentie correct u deze tekst persoonlijk toe te sturen. Bij dezen.

Een groep direct betrokkenen, in augustus 2014 attent gemaakt op het BaMa-dossier op mijn website (u was een van hen), krijgt dit document van 'het kwintet van Amersfoort' ook toegezonden.

Mijn artikel '*wonderlijke vanzelfsprekendheden*' over de, naar mijn mening dubieuze, herijkingsprocedures, is terug te vinden op mijn website ***.

Elke generatie heeft recht op zijn eigen vergissingen. De route naar een verlenging van de eerstegraads status voor de Bachelor kunstvakddocent is er een van, ondanks alle vluchtroutes uit het dilemma via aanvullende Mastercursussen.

De bezwaren tegen de SAC-voorstellen zijn afdoende in het kwintet-commentaar geformuleerd.

Met vriendelijke groet,

Maarten Tamsma

** http://beeldonderwijs.vakcommunity.nl/file/view/45055652/schakeldocument-kvdopdf

*** https://maartentamsma.nl/2015/09/27/wonderlijke-vanzelfsprekendheden-september-2015/

16 april 2015

Geachte mevr Jonker,

Omdat ik de communicatie met u graag open en actueel houd hierbij een vervolg op mijn mail van 20 maart.

Aanleiding zijn de uitspraken van minister Bussemaker tijdens het jl. VELON-congres over onze Master-kwalificaties. Ze gaven toch weer zicht op een volgend hoofdstuk van het BaMa-feuilleton. Ik stel vast dat geen van de SAC-Kuo-leden, die straks gaan beslissen over de invoering van de Master, op dit congres aanwezig waren (700 andere docentenopleiders wèl), maar hoop dat u langs andere kanalen kennis heeft genomen van de visie van de minister.

Ik had u in mijn mail van 20 maart al geïnformeerd over de vraag die hierover (via ArtEZ) gesteld zou worden. Niet zonder plezier constateer ik dat mijn voorzet om dit thema aan de orde te brengen succes heeft gehad. De vraag van Willemien Cuijpers, docente *Beekdal Lyceum* en DBKV ArtEZ leverde drie opmerkelijke antwoorden op.

1. De minister was van mening dat de huidige VBB met instemming van werkveld èn opleidingen was ontstaan;

2. Ze was niet op de hoogte van enige fricties rond deze problematiek;

3. Ze vond eigenlijk dat het tweedegraadsgebied van de kunstvakken ook door Masters bediend zou moeten worden.

Ik heb van de indirecte uitnodiging van de minister aan haar toehoorders gebruik gemaakt om haar in een persoonlijke (en aangetekende) brief duidelijk te maken dat er (1) nooit van enige instemming van het werkveld met de volledig bevoegde Bachelor sprake is geweest, haar ambtenaren dit wisten, ze dus (opzettelijk) verkeerd geïnformeerd was en dat de VH in deze geen schone handen heeft;

Dat er (2) door haar ambtsvoorganger (Zijlstra) in augustus 2011 (overigens onjuist) op Kamervragen is gereageerd op de fricties in deze kwestie. Dus dat het probleem binnen haar ministerie niet onbekend kon zijn en

(3) een Master voor ook het tweedegraads gebied zeer aantrekkelijk klonk en een einde zou maken aan de devaluatie van de postte en kwaliteit van de kunstvakken die door de weeffout van de HBO-raad destijds is veroorzaakt.

Los van de VELON-sessie stuitte ik nog op een aantal verschijnselen die zich recentelijk voordeden of binnenkort kunnen voordoen:

De zorgvuldigheid waarmee u meent de procedures omringd te hebben verdampt enigszins bij nadere beschouwing van de gang van zaken.

Ik noemde in mijn vorige mail al het optreden van Leo Molendijk in het SAC. Evident deskundig op het gebied van docentenopleidingen, maar ook voorzitter van het KVDO en in die hoedanigheid (zie uw eigen beschrijvingen) verantwoordelijk voor het aanleveren van de ingrediënten voor het besluit dat het SAC moet nemen.

Dat kan niet ('slager keurt eigen vlees') en ik zal niet nalaten dit in te brengen in een eventuele vervolgdiscussie als de Master struikelt.

Voorts zult u (neem ik aan) de conclusies van de veldconsultaties van maart en juni betrekken bij uw oordeel.

Zoals in mijn vorige mail gemeld hoort bij het verslag van 20 juni een afwijzing van VONKC (dd 18 november), die echter alleen als voetnoot is terug te vinden. In de brief wordt ernstig bezwaar gemaakt tegen het concluderend karakter van het verslag en de keuze voor een van de beide Bachelor-varianten (a en b).

Nog afgezien van de merkwaardige verdwijntruc van deze gewichtige voetnoot kunt u op basis van de presentielijst constateren dat er van de 42 aanwezigen 7 waren uit de hoek van KVDO/LKCA en SLO (dus géén werkveldvertegenwoordigers), 8 opleiders (idem en in staat om via het KVDO hun visie te etaleren), 12 VONKCers en 17 andere werkveldvertegenwoordigers, inclusief het buitenschoolse gebied. Als VONKC de conclusies afwijst blijven er dus nog 17 anderen over die (unaniem??) voor de 'gekozen'

opleidingscompetentie-varianten waren?

Ook hier dus een opmerkelijke procedurele slordigheid die, helaas, het hele traject van deze hersteloperatie siert.

Vervolgens vraag ik mij af waarom een ingewikkelde (en ondoorzichtige) constructie is bedacht om scholleiders op diverse locaties hun zegje te laten doen, terwijl een gerichte uitnodiging aan de werkgeversvereniging (VO-Raad) had kunnen volstaan.

Enerzijds tref ik constructies met personen die ergens 'namens iets' hun expertise mogen laten gelden, en anderzijds worden er dan weer gremia opgetuigd waarvoor op persoonlijke titel wordt uitgenodigd. Verwarrend en ondoorzichtig (vind ik)

Waar ik, naar uw mening, de plank missla ben ik meer dan bereid mijn mening te herzien. Veel tegenargumenten heb ik de afgelopen zeven jaar uit de hoek van opleidingen en VH niet onder ogen gekregen. Ik ben gretig en nieuwsgierig.

In de hoop dat het SAC een verstandig besluit neemt en dat ik daar via de KVDO-website (ik begreep dat een handeling van u nodig was om mij daartoe toegang te verlenen) of anderszins kennis van kan nemen.

Met zeer vriendelijke groet,

Maarten Tamsma

20 maart 2015

Geachte mevr. Jonker,

Uw reactie dd 6 maart op mijn mail van 10 januari werd bijzonder op prijs gesteld.
Mijn suggestie om het op een mondelinge gedachtewisseling te laten aankomen acht u minder opportuun. Ik heb daar begrip voor, maar het dwingt mij ook tot een andere (wat formelere) reactie, immers met een druk op een knop mondiaal verspreidbaar en grotere kans op in verbaal beton gegoten stellingnames die met de nuances van een gesprek vermijdbaar zouden zijn geweest.
Omdat drie anderen cc uw tekst kregen leek het me correct hen ook mijn respons te sturen.

Mijn tekst is qua volume toch weer onhandig voor een e-mail. U treft hem daarom in een **bijlage**.
Het doel (een gewone Master voor onze VHO-kunstdocenten) heiligt bijna alle middelen. Er zijn binnen onze landsgrenzen weinigen met meer dossierkennis over de BaMa-kwestie dan ik en dat legitimeert mijn geweten om mij toch in dit dispuut, zonder status van 'namens iets', te blijven mengen.
Uw aanbod om mij te informeren over onderdelen van de verdere procesgang die mij anders zouden kunnen ontgaan neem ik van harte aan.
met vriendelijke groet,

Maarten Tamsma

Thera Jonker schreef op 6-3-2015 om 12:11:

Geachte heer Tamsma, cc betrokkenen,

Dank voor uw email van 10 januari 2015 waarin u verwijst naar uw eerdere bericht van 22 oktober jl. in reactie op mijn bericht aan u van 18 oktober jl.

Als voorzitter van het Sectoraal adviescollege kunstonderwijs (sac kuo) informeerde ik u daarbij over de hoofdlijn van het proces dat zal leiden tot besluitvorming over de verdere ontwikkeling van de kunstvakdocentenopleidingen op basis van een geactualiseerd beroepsprofiel en daarvan af te leiden opleidingsprofielen. Dit betreft een complex traject waar veel in- en externe actoren bij zijn betrokken die elk in de verschillende fasen van ontwikkelen, adviseren, consulteren en besluitvorming een eigen verantwoordelijkheid hebben. Dit proces voltrekt zich in grote openheid en daarover wordt ook verantwoording afgelegd. Het Sac kuo ziet daarom geen reden om met u aan de zorgvuldigheid van dit proces bij voorbaat te twijfelen. Een gesprek dáárover met u acht ik dan ook niet opportuun.

Momenteel bevindt het proces zich nog in de ontwikkelfase: voor uw informatie kan ik mededelen dat de consultatie-ronde met de schoolleiders nog gaande is. Voor de regio Utrecht is die bijvoorbeeld komende week gepland. Ik schets u nog even de vervolgstappen: na de consultatieronde met de schoolleiders zal het LKCA als onafhankelijke samenwerkingspartner aan het KVDO een advies uitbrengen in de vorm van een beroepsprofieldocument. Dit advies zal door het KVDO worden gebruikt om de opleidingsprofielen te actualiseren. De voorstellen vanuit het KVDO zullen vervolgens ter consultatie aan het werkveld worden voorgelegd. Daarna zullen de besturen van de betrokken hogescholen besluiten nemen en hierover overleg hebben met het ministerie van OCW in het kader van het Sectorplan Kunstonderwijs. Onderdeel van de procedure van de besluitvorming is een advies van het sac kuo aan het bestuur van de Vereniging Hogescholen over de hoofdlijnen van de opleidingsprofielen en een toets op de gevolgde procedure. Hierbij is ook de betrokkenheid van het werkveld een aandachtspunt voor het sac kuo. Het sac kuo houdt hier tijdens het gehele proces steeds de vinger aan de pols.

Over de betrokkenheid van het veld bij de blijvende ontwikkeling van de opleidingen kan ik u nog melden dat zowel de opleidingen, als de schoolleiders/werkveldvertegenwoordigers, als de docenten(verenigingen) zich expliciet hebben uitgesproken over het belang van een structurele dialoog in deze “driehoek” ten behoeve van een optimale aansluiting in dit dynamische veld.

Tot zover de processchets.

Ten aanzien van veel van de meer inhoudelijke aandachtspunten in uw berichten kan ik u melden dat deze, geplaatst in de actuele context, in de lopende dialoog mede een rol spelen. Voor zover deze door anderen gedeeld worden zult u daar een en ander van terugzien in de uiteindelijke besluitvorming.

Er zijn op dit moment dus nog geen besluiten genomen. Als die er zijn, zal ik u graag verder informeren. De resultaten van dit proces zullen uiteraard breed worden gecommuniceerd.

Tot slot: De aangekondigde website van het KVDO zal in het voorjaar beschikbaar zijn. Mocht u er prijs op stellen om ten behoeve van uw voorgenomen artikel in Kunstzone per april 2015 geïnformeerd te worden over de laatste stand van zaken van dit proces, dan ben

ik daar graag toe bereid.

Met vriendelijke groet,

Thera Jonker,

Voorzitter Sectoraal adviescollege kunstonderwijs